

hed kan antages, at en Del af disse ældre Klager atter er bleven dragen med ind under de senere fremkomne Klager over den nu af vore danske Fiskere brugte Fiskemethode.

Da nu de nævnte 4 af Regjeringen udsendte Limfjordsfiskere efter endt Hverv atter kom til deres Hjem, medbringende gunstige Beretninger om Fiskeriforholdene paa de af dem besøgte Steder, foranledigede dette dem og endel andre Fiskere til i flere paa hinanden følgende Aar at drage ud paa Fiskefangst paa forskellige fremmede Steder, hvor Aalene viste sig at være rigeligere tilstede end i Hjemmet, og fiskede de alle hvert Aar med overordentlig godt Udbytte.

Et saadant Hold eller Lag af Limfjordsfiskere kom i 1871 til Roskildesfjorden paa en dertil leiet Sagt, som stationeredes i nævnte Fjord og tjente dels til Transportdels til Logistak. Efter at have fisket i nogle Dage forenede imidlertid den største Del af Fjordfiskerne sig og udvædede en Art Lynchjustits imod de fremmede Fiskere, idet hine gik ombord paa Hartøiet, lukkede Besætningen inde i Lasten og seilede Skibet fra sin Plads og ned til Frederiksværk. For denne Selvtagt bleve Fjordfiskerne imidlertid alvorligen dragne til Ansvar og maatte bøde ca. 1,200 Kr.

Det er begribeligt, at denne Sag gav Anledning til et vedvarende Had imellem Fjordfiskerne og enhver fremmed Fisker, som efter den Tid kom til Roskildesfjorden for at fiske Aal med Waad. For at undgaa disse fremmede Besøg søgte de at sætte de af disse brugte Aalevaad i et ugunstigt Lys, idet Fjordfiskerne, for hvem disse Redskaber vare til dels ubekjendte, i flere til Ministeriet indgivne Andragender paastode, at Waadene ødelagde andet Fiskeri i Almindelighed og i særdeleshed Aalefyngelen, Altsammen med det Had til Baggrund, som var opstaaet af ovennævnte Sag. Altsaa heror den hele Misrebit, som Waadfiskeriet er kommet i, og i hvilket ugunstige Lys det ved de gjentagne Andragender om Forbud derimod nu for Tiden betragtes af Mange, fra Begyndelsen af kun i Misundelse mellem Fiskerne indbyrdes, idet Fjordfiskerne ikke med deres dengang brugelige Sandvaad kunde erhverve sig et lige saa stort Udbytte som de fremmede Fiskere med deres bedre og mere hensigtsmæssige Redskaber.

I Forbigaaende skal her bemærkes, at intetsomhelst Waad, hvor skarpt dette end kan siges at arbejde, kan sammenlignes med de Sandvaad, som endnu bruges af enkelte Fiskere, da Maskerne i Kalven ere saa tætte, at selv ganske smaa Aal ikke kunne gaa igjennem. I Sommeren 1875 blev af to Fjordfiskere, som i 3 Dimer fiskede med et Sandvaad, indbragt 60—70 Enese Aal, hvoriblandt man neppe kunde udsøge 8 Pd., jevne Aal, Resten var saa smaa, at de til Vennefiske vare aldeles ubrugelige.

Efter Fiskernes eget Udsagn have disse Sandvaad været brugelige, saalænge selv de eldste af dem kunne erindre, og den Ødelæggelse af Fiskefyngel, disse Waad have forarsaget, er aldrig bleven paaanfet, tværtimod er det stedse gaaet i den gamle Slendrian. Paa Forespørgsel hos flere Fiskere, hvortil de meget smaa Aal brugtes, svarede de, at de, de ikke spiste, benyttedes til Svinesøde.

Dette Exempel er imidlertid ikke enestaaende, idet her ved Kjøbenhavn i Kalvebodstrand oftere bliver fisket Aal i Keiseruser, saa smaa, at der gaar fra 50—100 Stykker paa 1 Pd.; disse blive solgte for en Ubetydelighed til Svinesøde.

Disse og mange lignende Deviser tjene forhaabentlig til at oplyse, at en meget større Hensynsløshed og Ødelæggelse af Fiskefyngel har fundet Sted, længe førend Waadene bleve indførte.

I de senere Aar have de tidligere Modstandere af Waadene imidlertid skiftet Mening, og saa godt som Alle anstafte sig Waad, saaledes at der for Tiden i Sfejorden benyttes henved 40 Waad, fordelte saaledes: St. Sjørgensbjerg ved Roskilde 6, Beddeløv-Syllinge 8—10, Sønderby 6, Øersløstøb 8, Hørsløv 5, Østkov 1 og paa forskellige andre Steder i Sfejorden 10.

Deraf vil det altsaa ses, at Fiskerne ved Anskaffelsen af alle disse Waad have indset Aalenes rigelige Tilstedeværelse, hvorom de før den Tid havde været i en sørgelig Uvidenhed, samt aldeles frafaldet den af dem tidligere fremsførte Klage, at Brugen af Aalevaadene ødelagde Sildefangsten og afplittede Sildestimerne samt tilintetgjorde Reiefiskeriet.

At dette ikke er Tilfældet, have de 2 sidste Aars rige Silde- og Reiefangst godtgjort, og det bevises saaledes, at alt andet Fiskeri meget godt kan bestaa ved Siden af Waadfiskeriet.

Dette have Fiskerne efterhaanden lært at indse, og hos de fleste er en jevn Velstand opstaaet, siden de have indført Waadene, hvortil unegtelig ogsaa de gode Priser paa Fisk bidrage væsentlig.

Efter Beretning, som skal være indgivet til Fiskerikommissionen af Toldkontroløren i Kjøbenhavn, konstateres det end yderligere, at i de sidste 12 Aar har ingensinde Sildefangsten været rigeligere end i de sidste forløbne 2 Aar, ligesom ogsaa Reiefangsten i disse Aar har givet et usædvanlig godt Udbytte. Efter Fiskernes sig dertil sluttende Udsagn har i de sidste Aar baade Krøge- og Stangfiskeriet givet et saa usædvanlig godt Udbytte, som end ikke før Waadenes Indførelse har været Tilfældet.

At altsaa Fiskeriet i det Hele taget ingenlunde er i Tilbagegang, hvormeget end Ildfindende paaftaa dette, ses klarlyt af Ovennævnte, hvortil endnu nedenstaaende Opgivelser knytte sig, som udvise de sidste 4 Aars Udførsel til Preussen og